

A találkozó

I.

Fél 4 volt. Rövidesen döntenie kell, megy vagy marad. Fejét unottan bal kezére támasztva a jobbában egy kis piros labdát nyomorgat. Mire döntsön? Melyik éri meg jobban? A találkozó sok kiszámíthatatlanságot hordozott magában. Olyanokat, amelyekre nem készülhetett fel, legfeljebb arra, hogy lesznek. A visszautasítást, kudarcot mindenki szereti elkerülni, hát még ő, aki az ilyen ügyekben az utóbbi időben nagyon óvatos volt. Korábban már többször megégette magát. Ezért aztán jobb volna biztosra, biztosabbra menni. A távolmaradást egészen egyszerű volna megindokolni. Sőt, lehet, hogy még indokolni sem kellene semmit. Egyszerűen csak nem megy el, mintha elfelejtette volna. Nem nagy ügy, bármikor előfordul... De nem vele és nem ebben a helyzetben! Nem, ez nem járható út! Akkor viszont jól meg kell indokolni. Az indokot szinte tálcán kínálja az élet, le sem kell hajolnia érte. Régi osztálytársai szerveznek egy kis esti játékos vetélkedőt a törzshelyükön. Ez egy rendszeres összejövétel a haverokkal, így muszáj elmenni rá. Biliárdban pedig mindig nagy csaták alakulnak ki, a távolmaradás egyenlő lenne a megfutamodással. Már múltkor is megszorogatták, de végül győzött. Erre mi történt? Kihívást kapott a mai alkalomra! A trónkövetelőkkel meggyűlhet az ember baja. Tandemsakkban is kemény küzdelmek várhatók, de ebben a játékban még nem olyan jó, mint néhányan a csapatból. Éppen ezért kellene minden alkalmat kihasználnia a gyakorlásra és tanulásra! Aztán a közös vacsora és iszogatás mindig kellemes és jó hangulatú. A beszédtema többnyire: a nő (a lányoknak: a férfi), illetve a régi történetek, melyeket együtt éltek meg még az iskolás évek alatt. A francba, de ő el AKAR menni a randevúra. Nem tudja miért, de valami belső erő indítja erre. Ha nem menne el,... akkor nagyon rosszul érezné magát. Csak a gondolatra is görcsbe rándul a gyomra. El KELL mennie, nincs mese. Ha nem menne el, mikor lenne rá megint lehetősége, hogy találkozzanak? Talán nem is lenne több esélye. A lány azt hihetné, hogy nem is gondolja komolyan a dolgot, nem is akarja igazán ezt a kapcsolatot. Persze nem lenne igaza, de ez lenne a logikus következtetés.

Még labdázik egy kicsit, ettől talán megnyugszik. Elég sok trükköt megtanult már a zsonglőrködésből. 3 és 4 labdával is dobál, a kollégái legnagyobb csodálatára. Talán irigykednek is rá. Lehet, hogy néhány hölgy munkatársának imponál is ez a játékosság. De most... valahogy nem jön ki még a legegyszerűbb gyakorlat sem. Hamar leesik a labda. Újra és újra elkezdí, ennek sikerülnie kell. Magasabbra próbálja dobni a labdákat, hogy több ideje legyen. De már az eldobásnál is gondok vannak. A labdák nem fölfelé, hanem előre, hátra repülnek, vagy összeütköznek a levegőben, mintha egy kicsit öntörvényűek lennének. Oké, ami nem megy, azt nem kell erőltetni.

Döntött: ELMEGY a randevúra. A neheze azonban még hátravan.

Első lépésként főnökétől kell elkéredzkednie. Vele nem lesz gond, megértő, kölcsönösen kedvelik egymást. De mi lesz a többiek kíváncsi kérdéseivel? Valahogy ki kell cselezni őket. Bedobni valamit, amin elrágódhatnak. Vagy csak ügyesen el kell kerülni a lehetőségét, hogy kérdezhessenek. Valahogy így: "Most el kell mennem, sziasztok."

...

Ez könnyen ment. Nem volt keresztkérdés. Talán sejtenek valamit, de most már úgymint mindegy. Előbb utóbb valószínűleg kiderül, addig is nyert egy kis időt.

Most akkor már sietni kell. A második lépés az, hogy elérje a komphajót. Fél órás séta a hajóállomásra és egy másfél órás hajóút vár rá a randevúig. Miért lakik ilyen messze ez a lány? Közben meg ne izzadjon, mert akkor a jókedvének (és a jó illatának) lótnak. Még délután megborotválkozott, de sajnos nem sikerült tökéletesen. Nem szeret borotválkozni, csak borotváltnak lenni.

A gondolatok úgy kavarnak a fejében, ahogy a szél fújja a faleveleket a partmenti úton. Szereti ezt a környéket, megszokta azóta, hogy itt dolgozik. De most már kell valami új. Ez a lány éppen beleillik a képbe. Okos, szép, van stílusa. Nem egy tucatlány. És mintha a lány is érezne valamit iránta. Csak ezt a talit el ne rontsa! Nem szabad elrontania...

Á, ott van már az állomás, 7-8 perc alatt odaér. Jegyet is kell még vennie. De az indulásig még van 10 perc, jól kiszámolta az időt.

Nem szabad elrontania! Sikertelen randevúi már voltak, nem is egy. Mindig szórakozott volt, izgult. Így aztán soha nem lett belőle semmi. A kapcsolatok megszakadtak. Csak a tapasztalat maradt és a rossz szájíz. Ezzel a lánnyal másképp lesz. Már az első találkozásuk alkalmával megigézték a lány szemei, nyíltsága. Azok a szép szemek... A szem a lélek tükre. Ennek a lánynak olyan csodálatosan tiszta a lelke, játékosak és csillogóak a szemei!

Szomjas. Amikor eljött nem ivott semmit. Egész délután alig. Ajjaj! Nem száradhat ki a szája, az katasztrófa lenne. Na majd a hajón vesz valamit. Kb. aranyáron adják a vizet, de nem számít.

Takaros kis kompállomás ez, nem nagy forgalmú, esetleg az turistaszezonban van egy kis tumultus. Most erős félig lesz csak a komp. Jó helyet kapott, az ablak mellett. Kezdet gondolkodni azon, hogy mit mondjon, mit csináljon, hogyan viselkedjen. Hogyan bókoljon a lánynak! Olvasott egy könyvet az első találkozásuk után, amiben többek között ez elég jól le volt írva. De nehéz átültetni a gyakorlatba! Itt van például a lány neve. Többször kellene kiejtenie a nevét, egyébként is olyan szép neve van, különleges. A levelezésben ez könnyen megy: megírja a levelet, utána néhány helyre beszúrja a lány nevét. De szóban egészen másképp működik. Sokat kellene még gyakorolnia.

Indul a komp! Föl is hívja a lányt, hogy elindult, és másfél órán belül megérkezik... Kicsöng, de nem érkezik válasz. Vajon mi történhetett? Igaz, hogy előtte lefixáltak mindent és minden menetrend szerint történik, na de mégis! Csak nem történt valami baj? Az is lehet, hogy a telefonját otthon hagyta esetleg elvesztette.

Nem kell pánikba esni! Már nincs is értelme. Minden le volt beszélve, percre pontosan tudja a lány, hogy mikor érkezik a komp. És ott fogja őt várni. Ott lesz és mosolyogni fog! És nagyon szép lesz, vonzó, és rá fog nézni a csodálatos, igéző szemeivel!

Minden a terv szerint halad. Most már élvezni kell az utazást. A kellemesen párás, langyos levegő lassan betölti az egész alsó fedélzetet. A tenger illata andalító, lágy zene szól. És milyen kényelmesek ezek a fotelek. Nem szokott aludni a hajón, de most kedve lenne. Érkezés előtt negyed órával majd felkel és rendbeszedi magát. De most,... most inkább... átadja... magát... az álomnak...

(2008. október)

[vissza a főoldalra](#)